

Det ångar från bussaronen.
Och sågbladet skär och river
tills långsamt på styva påkar
han kvällstrött mot kojan kliver.

Så knogar han hela vintern
tills drivan blir utan före.
Då kommer han hem till torpet
utan ett enda öre.

Förtjänsten har gått till handlarn
som räknat på sista biten
så införselsumman stämmer
med uttagen och krediten.

Och fjärdingsman kommer envist
och kräver på kronoskatten.
Men Eriksson ger sig inte.
Han sliter till sent mot natten
och odlar och bryter stubbar
och röjer och gräver diken
och fångar med några trasnät
abborre och mört i viken.

Han håller ihop familjen
och tillhör det sega slaget
som inte blir knäckt av skulder
och slavliv hos skogsbolaget.

Och orkar han inte följa
det stora som sker och händer
gör han dock sitt och mera
med valkiga arbetshänder.